

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, юридичні консультації

МАЛОЗАХИЩЕНИХ

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

Міркування Микити Метикуватого

**ЯК ЗМУСИТИ ЧИНОВНИКА
СЛУЖИТИ НАРОДУ**

Розумієте, вже як влізе думка в душу, то спокою нема. Так ось, думаю, думаю, як то би прискорити перемогу над оцією бідною - корупцією, беззаконням і свавільям влади, і надумав таке.

Скажімо, як воно у нас буває, якийсь державний чин, що має обов'язок захищати наші права, свободи та законні інтереси, отримав інформацію про злочин іншого чиновника проти певної особи, чи проти суспільства, чи проти держави, — що він робить? Так, все ви знаєте. Буде, якщо побачить прізвище знайомих телефонувати і, якщо більший чин, то підлизуватися, а якщо менший, то торгуватися, перевіряти у всіх випадках, що він на цій скарзі може заробити. Інший порядніший, але підлеглий, більше переживає, щоб не втратити роботу, чи якусь пільгу... І так воно й є, але що ж із цим робити, щоб він змінився, та й став думати, не як вигородити колег державних злочинців чи заробити на них, а як захистити Ваше право? Гадаєте: велика проблема? — Ні! Бо й оце, якщо запишемо до Конституції України, його голову охолодить добре.

1) "Якщо два рішення будь-якого посадовця скасовані (як незаконні), з тих що він прийняв за півтора року, він не вправі займатися діяльністю у цій і спорідненій галузях". — Вдумайтесь, і скажіть, чи не будуть усі рішення відповідати законам? У тім числі і ті, які гарантують їх діяльність?

2) "Кожен керівник (чи то обраний, чи то призначений) не вправі займати керівну посаду

більш ніколи, якщо за два роки керування не покращив життя тих, хто вибирав чи його підлеглих". — Тобто, хто хоче нами керувати більш двох років, не спокуситься на хабар, не послухає телефонного права, бо думати, як покращити наш добробут.

Але, для особливо нарваних, державних здириків шкури з праведного трудящого люду, треба ще отаке записати у Конституції України.

3) "Кожний державний службовець, що має обов'язок (за дорученням чи без) розглядати звернення громадян, якому стала відома інформація про злочин проти певної особи, чи проти суспільства, чи проти держави, і не став діяти, вичерпно застосовуючи конституційні і законні обов'язки державного службовця, для виявлення винних і їх покарання — є співучасником цього злочину. у такім випадку, державний службовець, який діяв за вказівкою, а не за законом, карається подвійно".

Про це і інше я публікував у ВМ, розмістили борці за справедливість, ці пропозиції в Інтернет (<http://zbzs.at.ua>), — заперечень, що це не спрацює, не було. Були і є, у декого, сумніви, щодо того, хто такі зміни внесе у Конституцію України. Це, я певен, зробимо лише ми з Вами, бо лише ми в цьому справді зацікавлені. Зробимо підписами на підтримку нашої вимоги. Пропоную зробити це, — надіслати (можна факсом 03848 - 3-45-23), на адресу (див. вкінці) газети, оце

Щоб побороти беззаконня і корупцію

я (ПІБ) _____

серія і № паспорта (або індиф. код) _____

КІМ і коли виданий _____

контакт (для перевірки - адреса чи телефон) _____

_____ вимагаю

внести наступні зміни до Конституції України:

1) "Якщо два будь-які рішення будь-якого посадовця скасовані (як незаконні), які колись прийняв за півтора року, він не вправі займатися діяльністю у цій і спорідненій галузях";

2) "Кожен керівник (чи то обраний, чи то призначений) не вправі займати керівну посаду більш ніколи, якщо за два роки керування не покращив життя тих, хто вибирав чи його підлеглих";

3) "Кожний державний службовець, що має обов'язок (за дорученням чи без) розглядати звернення громадян, якому стала відома інформація про злочин проти певної особи, чи проти суспільства, чи проти держави, і не став діяти, вичерпно, застосовуючи конституційні і законні обов'язки державного службовця, для виявлення винних і їх покарання, — є співучасником цього злочину. У такім випадку, державний службовець, який діяв, хоч і за вказівкою, але не за законом, карається подвійно."

Дата "___" _____ 20__ р. Підпис _____

Міліція б'є адвокатів

27 жовтня 2009 р. з приводу порушення професійних прав адвокатів і гарантій адвокатської діяльності Спілка адвокатів України звернулася до Президента, Прем'єр-міністра, Генерального прокурора, Міністрів внутрішніх справ, юстиції, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Голови Комітету ВРУ з питань правосуддя, Голів Комітету ВРУ з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією; прав людини, національних меншин і міжнародних відносин; правової політики; Голови підкомітету з питань організації та діяльності органів юстиції, нотаріату, адвокатських об'єднань та надання правової допомоги громадянам Комітету ВРУ з питань правової політики, Голів фракцій ВРУ.

Спілка адвокатів України вкрай занепокоєна численними фактами порушення професійних прав адвокатів і гарантій адвокатської діяльності, насильницьких дій щодо адвокатів і зухвалого знущання над ними з боку працівників правоохоронних органів, недозволеного втручання в адвокатську діяльність та створення перешкод при виконанні адвокатами своїх професійних обов'язків, посягання на права та свободи людини і громадянина, яким адвокати надають правову допомогу і забезпечують захист від обвинувачення відповідно до покладеного на них Конституцією України обов'язку.

Останні жахливі події з побиття адвокатів на Хмельниччині при виконанні ними професійної діяльності вразили адвокатську спільноту відвертим цинізмом і неперевершено жорстокістю, всездозволеністю працівників міліції, нехтуванням Конституцією та Законом, моральними нормами і людськими цінностями.

Так, заступником начальника УБОЗ УМВС України в Хмельницькій області Степанишеним М.І. вчинено декілька протиправних дій відносно адвоката м. Хмельницького Аббасової Алі Гюндузовни: створення перешкод у правомірній діяльності захисника, насильство щодо захисника, умисне заподіяння захиснику тілесних ушкоджень у зв'язку з діяльністю, пов'язаною з наданням правової допомоги. Адвокат з тілесними ушкодженнями потрапила в лікарню. Проте до цього часу рішення щодо неправомірних дій працівника міліції не прийнято.

Вочевидь, віра у свою безкарність «розв'язала» руки чотирьом працівникам Південно-Західного відділу міліції ХМВ УМВС України в Хмельницькій області, жертвою яких став адвокат Де-

м'янов І. Ю. під час надання правової допомоги. Йому протягом декількох годин наносились тілесні ушкодження у приміщенні ПЗВМ ХМВ УМВС України в Хмельницькій області, де на нього наділи наручники і погрозували вбити. Нещодавно співробітники УДСБСЗ ГУ МВС України в Долишній області застосували до адвоката Шестака В.С. фізичну силу, провели у його квартирі обшук та вилучили у нього документи, пов'язані з професійною діяльністю, нехтуючи при цьому однією з найважливіших гарантій адвокатської діяльності — адвокатською таємницею, за що передбачена кримі-

нальна відповідальність.

Спілка адвокатів України вважає за необхідне притягти до кримінальної відповідальності працівників міліції, котрі допустили втручання у діяльність адвокатів (ст.ст. 374, 397 КК України), завідомо незаконне затримання (ст. 371 КК України), катування (ст. 127 КК України), перевищення влади або службових повноважень (ст. 365 КК України), незаконне позбавлення волі (ст. 146 КК України) та інші незаконні дії щодо адвокатів.

Детальніше про події на Хмельниччині (з прес-релізу хмельницьких адвокатів).

18 вересня 2009 року заступник начальника УБОЗ Степанишени М.І. з метою створення перешкод у здійсненні професійної діяльності, із застосуванням фізичного впливу та образ не допустив адвоката Аббасову Алію Гюндузовну до підзахисного, який знаходився у відділку міліції. Адвокат з тілесними ушкодженнями потрапила в лікарню. ...зволікання з прийняттям рішення та безпідставна віра у свою безкарність «розв'язали» руки та придали наснаги чотирьом працівникам ПЗВМ Хмельницького ВМ України в Хмельницькій області, жертвою яких в ніч з 23 на 24 жовтня 2009 року став адвокат Дем'янов Ігор Юрійович. Під час виконання адвокатом своїх професійних повноважень з представництва інтересів клієнта, чотири міліціонери, що не мали жодного відношення до справи у якій працював адвокат І. Дем'янов, схопили його, заштовхали у службовий автомобіль, більше двох годин возили містом, погрожуючи вбивством, пізніше доставили у відділок міліції, де одягли на нього наручники та упродовж чотирьох годин катували, погрозували згвалтуванням та вбивством.

Як свідчить Ігор Дем'янов, міліціанти «озвірили» тільки від того, що він назвався адвокатом, свої знущання мотивували тим, що «через адвокатів ми не можемо нормально працювати та нормально жити». Свої прізвища вони І.Дем'янову не назвали, хоча той неодноразово на цьому наполягав. Оби чотириох міліціонерів давно встановлені, але від потерпілого та його адвоката приховуються.

Чи відстоять адвокати свої права, свою честь, свою професію? Чи зможуть добитися справедливості? Чи буде, хоча б у цих двох конкретних випадках, подолана існуюча негативна та системна практика безкарності працівників міліції?

Чи потрібні суспільству такі міліціонери? Чи потрібні демократичному суспільству адвокати?

на Хмельниччині свавілля правосуддя і правоохоронців

3 Інтернету: <http://www.cay.org.ua/>

В місті Кам'янці-Подільському на Хмельниччині свавілля в органах правосуддя переповнює чашу терпіння мешканців міста. Якщо його не зупинити сьогодні, не знайти та не покарати винних, завтра може бути вже запізно. Влада перетворюється на анархістів. Судді, прокурори, слідчі, міліція настільки погрузили в брехні, користи, хабарництва та корупції, що скоро вони зачлунуться своєю жадібністю і переродяться в перевертнів в мантиях і погонаж. Люди їх не поважають та не бояться, як колись, адже їх можна купити, як повій. Але, якщо повія від бруду ще може відмитись, то продажні можновладці – ніколи. **Таке майбутнє лякає.**

Тобі потрібна послуга «знищити людину»? Без проблем. Ідеш до слідчого чи прокурора – вони цю послугу нададуть: порушать надуману кримінальну справу, візьмуть під варту, накладуть арешт на майно, обезчестять ім'я, а через деякий час – просто закриють справу... і можливо вибачаться, що вийшла прикра помилка. Але що ж з того вибачення, якщо честь та гідність людини принижена, її родичі пригноблені, майно знівечене, здоров'я скалічене. І більшого не треба, щоб убити в людині людину. Ось таке наразі відношення до людей, як до скотини – ставлять в стійло, щоб знали своє місце.

І це не видумка, це гірка правда життя, яку потрібно сприймати реально і боротися з нею.

Головним героєм останніх таких подій в Кам'янці-Подільському став пан Михайло – землевласник, садівник, добропорядний мешканець міста, який користується повагою та авторитетом серед друзів та знайомих. Його вчинками гордяться рідні та близькі, до його порад прислухаються оточуючі. Одним словом – людина з великої літери.

Михайло майже щодня приїжджає на міський ринок, щоб продати надлишки свого урожаю та придбати необхідний інвентар для обробки землі. Земля та ринок його кормлять. Здається на перший погляд, що все чудово – зумів синів виростити, будинок побудувати, де-

рево посадити, і земля щороку плодоносить. Однак, не всім до душі, що в Михайла все гаразд. Існує такий підвид людей, що хочуть мати все і все відразу, але не хочуть працювати, – до них відносяться також і окремі працівники міліції. Один з них настільки заздрить Михайлу, що пішов на безчинство, яке ганьбить честь мундира. Це заступник начальника міського відділу УМВС Бідюк.

Все почалося з того, що в листопаді 2008 року підпідлітні Бідюка затримали жителя с. Грушка Сливку Івана за збут підроблених грошей на міському ринку. Кому той їх збував знайти не могли. Менти водили затриманого декілька днів по рядах ринку, щоб той упізнав кому ж він передавав фальшиві гроші. В один із днів підходили вони і до Михайла, запитували: «може йому?». «Та ні, – казав Сливка, – я що дядю Мішу не знаю». Дійсно, Михайло і Іван Сливка між собою знайомі. Невже би Сливка не зміг відразу згадати «дядю Мішу», враховуючи ще й той факт, що стосунки між ними неприязні по причині вживання Сливкою наркотиків. У Михайла зневажливе ставлення до наркоманії, і цього він не приховував ніколи. Таке сумнівне знайомство якраз вчасно виявилось на руку Бідюку. Тоді, мабуть за його ж вказівкою, якимось чином Сливку Івана примусили написати, що саме Михайлу він намагався збути підроблені гроші. І тоді почалося – щоразу, як Михайло з'являвся на ринку, працівники міліції переконували його, що для слідства потрібно дати пояснення, що Іван Сливка дійсно пропонував йому фальшиві гроші, і Михайлу за це нічого не буде. Однак, не на того натрапили. Михайло ніколи не буде обмовляти, ще й у злочині, іншу людину.

Після багаторазових невдалих спроб за справу взявся сам заступник начальника міліції Бідюк. Викликав до себе в кабінет Михайла «на розмову по-мужски», як він висловився, і почав діалог із запитання «було чи ні?». Відповідь «ні» його не влаштувала. Бідюка не цікавили будь-які переконливі доводи, посилення на інших людей як свідків та інші обстав-

вини, що вказують на те, що в день затримання Сливки пана Михайла взагалі не було на території ринку (свідки дійсно підтвердили, що Михайло в той день знаходився в гаражі, де ремонтував своє авто). Його метою було одне – отримати відповідь «Так». Перебування Михайла в кабінеті Бідюка тривало не одну годину. Бідюк розлюченим тоном викрикував, що Михайло «бреше», вживав при цьому нецензурні вирази та намагався його звинуватити у співучасті зі Сливкою. Однак, незважаючи на весь цей тиск, Михайло відмовився писати під диктовку пояснення, які вимагав Бідюк. Після цього Михайло подав до прокуратури міста скаргу на такі дії працівників міліції. Однак, її доля невідома.

Але на цьому все не закінчилось, в кінці січня цього року тиск на Михайла досяг свого апогею. 29 січня 2008 року ввечері до квартири Михайла в місті Кам'янці-Подільському з'явилися два працівники міліції з постановою суду на проведення обшуку. Вони представились працівниками відділу боротьби з незаконним обігом наркотиків Кам'янець-Подільського МВ УМВС: начальник сектору Василевський Михайло Миколайович та старший оперуповноважений Гуменюк Роман Васильович. В цей час Михайло з дружиною вже ліг відпочивати, оскільки, час був вечірнім. Про це вони повідомили працівникам міліції та пояснили, що з такою делікатною справою як обшук доречніше буде прийти наступного дня в світлу пору доби, як того вимагає закон (ст.180 КПК України – обшук, крім невідкладних випадків, повинен провадитись удень). Однак, незважаючи на такі заперечення, ними було здійснено обшук у помешканні з мотивацією невідкладності та терміновості його проведення. Але, про яку невідкладність може йти мова, якщо постановою судом винесена 20.01.2008, а її виконання починається аж через 9 днів! Якщо це було так терміново та невідкладно, то чому обшук не проводився в перші дні після винесення постанови? Адже, всі ці дні Михайло був вдома, нікуди не відлучався... Отже,

ми маємо ще двох працівників міліції, які рішуче та умисно своїми свідомими діями порушують права громадян. Це є недопустимим для представників органу влади ще й озброєних.

Що стосується самої постанови про проведення обшуку. Дану постанову було винесено суддею Кам'янець-Подільського міськрайонного суду Бондарем Олександром Олександровичем за поданням слідчого МВ УМВС майора міліції Сопільника за погодженням заступника прокурора міста Мантуляка Юрія Вікторовича. Постанову про проведення обшуку, як вбачається з її тексту, було винесено у зв'язку з проведенням досудового слідства по кримінальній справі за ознаками злочину передбаченого ч.1 ст.199 КК України. Однак, мотивація погодження подання на обшук та винесення самої постанови просто вражає: «гр.-н Сливка (обвинувачений) повідомив, що намагався продати гр.-ну Михайлу фальшиві долари, для чого передав їх йому в руки в сумі 600 доларів, а останній відмовився їх купувати та повернув назад лише 500. У зв'язку з цим, у гр.-на Михайла вдома можуть бути фальшиві гроші в сумі сто доларів та з метою відшукання доказів незаконної діяльності гр.-на Михайла з обміну валют проведи обшук». І це незважаючи на те, що раніше Михайло вже давав слідчому покази в якості свідка, що гр.-н Сливка з такими пропозиціями до нього не звертався та він з ним не спілкувався вже більше року. Тобто, наші правоохоронні органи та органи правосуддя вірять особі, яка може міняти свої покази та давати неправдиві покази і відповідальності за це не несе, але не вірять особі, яка зобов'язана давати правдиві покази під загрозою кримінальної відповідальності в силу ст.ст.384, 385 КК України. Де ж тут логіка і справедливість? Навіщо тоді передбачено статус свідка, якщо його словам не вірять та ставлять під сумнів на противагу показам обвинуваченої у злочині особи? Чому не допитали інших осіб, яким відомо де був Михайло в той день?

Але це ще не все. Мета обшуку (з постанови) – відшу-

кання доказів незаконної діяльності з обміну валют. Така мотивація постанови на проведення обшуку не тільки суперечить багатьом нормам законодавства, але й не піддається будь-якому розумному тлумаченню. Адже, операції з обміну валют є адміністративним правопорушенням (ст.162 КУпАП), а процесуальна дія – обшук – проводиться за кримінальними справами. Навіть, якби операції з обміну валют були кримінально-караними діяннями, то обшук не проводиться як слідча дія до порушення кримінальної справи за ознаками такого злочину, а тільки після. Докази здобуваються в кримінальному процесі для доведеності вини особи при наявності достатніх на те підстав, а не для пошуку можливих примарних приводів для порушення справи і притягнення особи. Існує поняття належності доказів – тих які здобуті законним шляхом (ст.62 Конституції України), і тільки такі докази можуть мати доказову силу. Про це має бути відомо особам, які мають вищу юридичну освіту та здійснюють свою діяльність у сфері правосуддя.

Незрозуміло також які докази здійснення незаконних операцій з обміну валют сподівались здобути суддя, прокурор та слідчий при обшуку. Авжеж жодних – це зрозуміло навіть початківцю юристу. Адже обмін валюти – це активна дія осіб, а обшук має своїм завданням не фіксування дій осіб, а пошук певних матеріальних речей та предметів (ст.177 КПК України). Таким чином, згадана постановою про проведення обшуку є нічим іншим як способом тиску на свідка з метою змусити його дати недостовірні покази, які будуть зручними для слідства. А це вже кримінально-каране діяння (ст.386 КК України).

Отже, і слідчий, який вносив подання на проведення обшуку, і заступник прокурора, який його погоджував, і суддя, що виніс постанову про проведення обшуку, свідомо порушили закон та конституційне право Михайла на недоторканість житла...

В такій поведінці спостерігається лише правовий нігілізм, який не може навіть межувати з особами, що чинять правосуддя.

ЯК ГОЛОВА ОБЛАСНОЇ РАДИ ОБЛАШТОВУВАВСЯ У БУЧІ

На персональному сайті голови Хмельницької обласної ради Івана Гладуня вказано, що він полюбить простір і зелений колір, не любить дорогих прикрас, не має земельної ділянки, чи поки що не брав такої, та мріє і мріє... побудувати хатиночку – фортецю для своєї сім'ї.

Подивимося, що ж воно насправді значить і повернемося до 17 грудня

2008 року. Саме в цей час жителі міста Бучі почали протестувати проти чергової масової вирубки живого, зеленого столітнього лісу. Виїхавши на місце подій, я став свідком того, що ці факти мають місце. Бригада робітників на чолі з бригадиром

різали ліс. На мої зауваження, що мовляв, рубка лісу має відбуватися за відповідними дозволами та законом, а також дерева повинні бути клеймовані лісогосподарською установою, бригадир показати дозволи не зміг за відсутності таких взагалі. Натомість пояснив, що він виконує роботи свого працедавця з Хмельницької області.

Потім, зв'язавшись з ним по телефону, розповів про цю неприємну ситуацію і запитав, що робити далі. І отримав вказівку тимчасово припинити вирубку лісу, щоб не дратувати «местних аборигенів», які справді люблять зелені барви, свого рідного краю. Мною, в свою чергу, було зроблено повідомлення до екологічної інспекції на предмет законності рубки. Буквально, через декілька годин приїхали представники Державної екологічної інспекції в Київській області, а саме інспектори Ковтунов та Герасименко, і склали акт перевірки дотримання природоохоронного законодавства, в якому було вказано, що вже зрізано 5 дерев, з діаметром стовбура від 50 см до 1 метра та віком від 100 до 150 років.

Відшкодування збитків державі-за такі дерева повинні складати від 5 до 6

тис. гривень за кожне. Хазяїном цієї земельної ділянки, площею 1,3 га, є ніхто інший, як экс-губернатор, а нині – голова Хмельницької обласної, – Іван Васильович Гладуняк та його близькі родичі.

Це цілком природно, оскільки при векторі «Унікальної демократії» та «Українського прориву» соратником з корупції Гладуняка є його земляк – мер міста Бучі пан Федорук.

На своєму сайті пан Іван пише: «вважаю свій дім фортецею. ... Адже моє помешкання – це моя гавань. Там має бути спокійно і затишно, там можна відпочити і побути наодинці з собою... Люблю, зелений колір, люблю простір, незахламленість. Впевнений, що колись матиму свій будинок. Бо досі мав лише квартири – ніякої навіть ділянки поки що не брав.»

Маємо зазначити, що тут, пан Гладуняк не бреше – фортеця опанується добра і зеленого кольору вистачить – правда, на якомусь етапі пан Гладуняк «зелений колір» почав нищити гірше, ніж монголо-татарське іго в Середні віки, Руську державу. А тому порадимо пану Гладуняку «не скромнічати» і виправити сторінки на своєму сайті щодо земельної ділянки, зазначити, що отримав 1,3 га цінної землі в Бучі зі шкури бучанців, які роками не можуть отримати свої кровні кілька соток від Федорука. Реалізація мрії пана Гладуняка, в частині будівництва сімейної фортеці, вимагатиме кошторису, щонайменше в півмільйона доларів, а це може дещо перевищувати його офіційний заробіток як скромного посадовця,

Продовження на ст. 3

На пропозиції (<http://zbzs.at.ua>) змін до Конституції України відгукуються Василь Васильович Веселенко. Ось що він пропонує.

Щоб Країна була нормальною а Люди заможними

Перш за все, треба поставити понад усе пріоритет Людини, Громадянина, його потреби і інтереси, і все спрямувати на благо людини в ім'я людини.

Пріоритетність потреб людини, її інтересів повинні бути попереду всього: і діяльність органів влади, і всього іншого чого досягнув прогрес, всього, що оточує людину, повинно бути спрямоване на задоволення потреб людини.

Ніколи не забувати хто для кого служить: влада - для людини, машина - для людини і т.д., а не навпаки.

Що треба зробити.

1. Припинити будувати яке б то не було суспільство (капіталізм, соціалізм і т.п.). Потрібно не будувати, а жити по Божому.

2. Проводити ідеологічну, виховну і іншу роботу направлену на виховання в Українському народі поваги до самого себе.

3. Керувати країною повинна особа (в т.ч. депутат, міністр), до якої повинні висувати певні вимоги, яким вона повинна відповідати (перевірено чесний - побожний: боїться Бога і не боїться людей, любить правду і ненавидить зло, любить вперед служити не собі і родині а людям та суспільству, проявив себе у чиненні права і правосуддя, справедливий, розсудливий, розважний, порядний, здоровий, сильний духом - без дурних звичок, і т.п.).

4. Верховна рада займається законотворчістю, періодично заслуховує президента (звіт перед народом за взятими передвиборчими зобов'язаннями) і сама звітує перед ним про свою роботу (звіт перед народом за сумою взятих передвиборчих зобов'язань усіма, що попали до Ради політичними силами) з метою корегування діяльності, а при необхідності і перевиборів.

5. Суворе дотримання законів. Закон має однакову силу як для селянина, робітника так і для депутата і міністра. Відповідальність людини за свою діяльність і, зокрема, за порушення Законів, для більшого за посадою — більша, до меншого — милосерда, але лише після виявленого переконливого каяття у неправомірному вчинку і з дозволу тих, хто від цього вчинку постраждав чи потерпів. Самими відповідальними перед Законом й перед Народом в нашій Державі повинні бути найвищі: депутати, судді, керівники силових структур усіх рівнів, міністри, державні службовці....

6. Відхилень від Закону не повинно бути (повинно бути записано в законі, як міліціонеру ставити своє авто на перехресті і ходити створюючи проблеми для руху).

7. Відмінити пільги. Замість пільг людина повинна отримувати гроші, і сама вирішувати які пільги вона собі надасть за ті гроші.

8. Заборонити випуск неякісної продукції, створити для цього відповідні економічні умови. Слова "Україна" і "Висока якість" повинні стати синонімами у споживачів усього світу. За найвищу у Світі українську якість повинні бути дотації.

9. Під час виборів, виборці повинні не тільки обирати нових обранців, а й давати оцінку діяльності попереднім обранцям, відповівши в бюлетені на питання: «як Ви оцінюєте діяльність попереднього обранця? — Позитивно, негативно, ніяк (підкреслити)», той, хто не набрав позитивної більшості, не вправі більше вибиратися нікуди.

10. Внести в бюлетені графу «Проти всіх», як що кандидати не набрали більшу кількість голосів за голоси у ній, то вважати що ні один з кандидатів не пройшов і вибори проводити знову за участю нових кандидатів

11. У бюлетенях нової форми (перфорований лист, як набір поштових марок, на яких на кожній надруковане одне прізвище кандидата), не робиться відмітка (хрестик і т.і., як це робиться тепер), а від бланка бюлетеня відривається папірець з вибраним кандидатом і вкладають в урну "за", а бланк складається (розмір обмежується величиною прорізу урни) - з прізвищами інших кандидатів, яких не обрали, — в урну "проти". Таким чином, це зменшує можливість нечесних маніпуляцій під час голосування,

а крім того дає можливість подвійного контролю, що не зайве і полегшує підрахунок голосів. Не порушується і таємниця голосування, бо не відомо хто за кого кидав.

12. Інформацію про результат вибору на дільниці повинен бути відомий дільниці, яким він зареєстрований у Києві, негайно, не чекаючи ні оточуючих, ні обласних результатів. Те що не зійшлося — вирішувати комісією, після виборів.

13. Мером, може бути обраний лютий громадянин України котрий надасть для розгляду у комісії (спеціально створена Комісія з депутатів відповідного рівня та активістів громадської дії, які до початку висування кандидатур заявили бажання до участі у її роботі — порівню) свій план розвитку і, буде відповідати певним вимогам, яким повинна відповідати людина, що претендує на такий пост (див. п. 3).

14. У разі відсутності конкурентів і у випадку наявності конкурентів, які зняли свої кандидатури у ході передвиборчого марафону, висунута особа кандидатура усувається від виборів і він та ті, хто зняв свої кандидатури не можуть ніколи більше бути кандидатом. Далі починається висунення нових кандидатів.

15. У випадку другого туру голосування переможець повинен набрати не менше 40% голосів від числа виборців, у іншому випадку — перевибори з новими кандидатами.

16. Зміни до Конституції України та до законів, що стосуються організації діяльності ВР, повинні мати такий порядок: дюча ВР вносить, проводить їх обговорення, ці обговорення виносяться на обговорення громадськості, після ВР проводить їх повторне обговорення, з винесенням на обговорення кожної пропозиції від народу, приймає внесення змін, але вступають в дію вони з початком дії ВР наступного скликання.

17. Забороняється вживати недержавними структурами в їх назвах слова Україна, український..., якщо це не співпадає з їхньою суттю позитивно для України.

Наприклад, на телебаченні існує канал "Україна". Непоганий канал, але в ньому нема нічого українського, навіть мова на якій ведуться передачі, здебільшого, російська. Слово "Україна" викликає асоціацію з державою Україна, а тому коли пишуть, наприклад, "Український інвестиційний фонд" і він елементарно дурить, то що дурить Держава? На справді воно так і є, бо саме державою створені відповідні умови, але все ж цей фонд не є Державним.

А ще вважаю, пише, продовжуючи, Василь Васильович, треба зробити ось що.

1. Внести в бюлетені графу з уявним кандидатом «Проти всіх», але з правом кандидата, і, якщо він набрав найбільшу кількість голосів, то вважати що ні один з кандидатів не пройшов і вибори проводити знову за участю нових кандидатів.

2. Розробити процедуру заохочення особи, яка перебуває на виборній посаді, у випадку призначення її роботи "Задовільною" а, у випадку призначення роботи виборної особи "Незадовільною" — процедуру розслідування діяльності за весь період перебування на виборній посаді, з відповідними висновками.

3. Призначення на посаду міністрів повинно відбуватися на підставі попереднього рішення (шляхом голосування) представників відповідного відомства від регіонів (голосують таємно), та представників від депутатського корпусу (голосують відкрито). Кількість представників від фахівців (колег особи яку обирають) і депутатів повинна бути однаковою. Міністр вважається призначеним на посаду, якщо за нього віддано не менше 50% голосів.

4. Судді і Генеральний прокуратур повинні тільки обиратися, або всенародно, або комітетом ВР і такої самої кількості працівників суду, прокуратури відповідно, тобто колег (так само як призначення міністрів).

Пояснення (автора) до вище викладеного.

Самими безвідповідальними перед

Народом і Законом в нашій Державі є найвищі особи (в т.ч. депутати), вони не несуть ніякої відповідальності за те, що обіцяють і за ті рішення що приймають.

Коли відбуваються вибори депутата, виборці напряму впливають на цей процес, а от далі народний обранець "іде у вільне плавання", зворотній зв'язок: обранець - народ, відсутній. Якщо ви скажете, що депутати зустрічаються зі своїми виборцями, і таким чином здійснюється зворотній зв'язок, то на це можна запитати: Ну і що? Ніяких зобов'язань, крім декларативних, кандидат, пізніше він же депутат (президент) не несе, а тому вплинути на нього виборці не можуть. Кандидати кажуть: "Я беру на себе персональну відповідальність" — ну і що, що це таке персональна відповідальність? Для того, щоб це положення змінилося, треба щоб це мало стимулюючий і стримуючий ефект, пов'язати з матеріальною та правовою оцінкою діяльності обранця, у разі позитивної оцінки заохочувати винагородою, а як що навпаки — карати.

Наприклад, на протязі всього терміну перебування на виборній посаді депутату (іншій виборній особі) сплачується обмежена заробітна плата яка дорівнює декільком прожитковим мінімумам, за основу можна взяти дещо більшу половину сьогоденної заробітної платні депутата, наприклад, заробітна плата має складати 60-70% від нині існуючої. Такий підхід стимулюватиме намагання обранців оптимізувати прожитковий мінімум, а за одне, буде певним показником роботи самих обранців. Але ця заробітна плата не є кінцевою. У випадку визнання роботи депутата (окремим бюлетенем оцінки діяльності попередніх) при проведеному нових виборів, "задовільною" за період його роботи на виборній посаді, йому виплачують заробітну плату до повного сьогоденні-

нього заробітку депутата (ще 30-40% що накопичилися за весь період його роботи), а при наявності залишків у фонді з/п (а вони будуть, за рахунок тих депутатів, робота яких буде визнана "незадовільною"), і більше.

А у випадку визнання роботи депутата "незадовільною" проводиться розслідування його діяльності за весь період перебування на виборній посаді, з відповідними висновками...

Результат буде ефективніше, якщо інформацію про результат вибору на дільниці буде відомий дільниці, яким він зареєстрований у Києві, не чекаючи ні оточуючих, ні обласних результатів. Те що не зійшлося буде вирішуватися комісією після виборів

Виходячи з сумного досвіду нашого життя, пропонує після закінчення терміну перебування на виборній посаді, обранцю заборонити 5-15 років виїзд за кордон для постійного проживання, а близьких родичів це стосується і під час перебування особи на виборній посаді (підхід диференційований, залежно від важливості посади яку обіймає особа). Вимога декому здасться жорсткою але, на жаль, такі обставини, то ж — треба робити вибір.

У разі, якщо кандидат, з числа діючих, балотується на посаду на наступний термін, то на весь період виборів до вибору нового керівника, керівництво відомством відбувається колегіально, щоб уникнути використання посади і відповідного впливу, але не одноосібно і обов'язково без участі кандидата, аж до обрання нового керівника.

Ці пропозиції, я мав ще 25 квітня 2004р. Надсилав в усі інстанції, а нікому вони не треба у верхах. Певен, що великій когорті малозахищених українців вони необхідні, бо читав пропозиції у ВМ і бачу, що більшість співпадають у основному, тому й пропонує публікувати на суд народу й мої. Маю ще пропозиції, доопрацюю і теж дам.

Василь Василенко, пенсіонер, колишній підприємець, місто Нетішин

ЯК ГОЛОВА ОБЛАСНОЇ РАДИ ОБЛАШТОВУВАВСЯ У БУЧІ

Продовження, початок на ст. 2

так і «слуги народу» від партії «Наша Україна».

А стосовно подарунків із сайту Гладуняка «Не люблю, не розумію, не ношу, є тільки недоорога обручка. Зізнаюся, що просто не уявляю собі чиновника з величезним перснем на руці чи ланцюгом на шиї. Мені кілька разів намагалися подарувати такі прикраси, та я їх не ношу». Звісно, чого «мелочіться» на ланцюжки з гайками на пальцях за кілька тисяч, коли ринкова вартість такої земельної ділянки не менше 2 млн. доларів. Ось нормальна «прикраса» для людини і чиновника його масштабу!

І в цьому немає нічого дивного, адже гроші краще вкладати в іншій області, щоб не так кидалося в очі «простолюдинам», а тому між Гладуняком і Федоруком існує певний бартер - так як пан Федорук буде на землях Хмельниччини готельно-туристичний комплекс, вигідно вкладаючи гроші.

Хочемо зазначити порядність, принциповість та законопослушність високо посадовця, який мав би розуміти, що ці, спилані ним дерева, не є кущами чи «деревною рослинністю», а повноцінним столітнім лісом, який, згідно з «Лісовим Кодексом України», є власністю держави. І знищувати його в такий варварський спосіб як незаконно, так і аморально, особливо для чиновника такого рангу.

Шановні співвітчизники! Настає той час, коли слід згадати слова нашого великого поета Т. Г. Шевченка і починати «бух

сталить, та добре вигострить сокиру та й заходиться вже будить хиренну волю...»

Віктор Бархолоенко, депутат Ірпінської міської ради.

http://narodnavolya.org.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=140%3A200902-09-12-21-00&catid=52%3Anews&Itemid=53

та газета Подільський Кур'єр № 38 24-30 вересня 2009 року

Довідка: Буча — місто обласного значення в Україні, Київська область. Статус міста з 1 січня 2007 року. Селище входить до Ірпінської міськради. Буча розташована за 30. км на захід від Києва, між невеликими річками Бучанкою та Рокачем, поруч з містом Ірпінь. Територія Бучанської міськради - 2657 га. Як стверджує Вікіпедія, в Бучі люблять відпочивати столичні міщани та інтелігенція. До наших днів збереглася споруда в стилі лицарського замку — дача радника правління Києво-Ковельської залізниці Штамма У різні часи до Бучі приїздили Михайло Булгаков, Левко Ревуцький, Марія, Заньковецька, Максим Рильський, Володимир Сосюра, Ігор Шамо, та інші видатні люди.

Слід зазначити, що земельними послугами Федорука Анатолія Петровича, який народився 10 травня 1972 року в селі Велика Медведівка Красилівського району Хмельницької області скористались і стали сусідами родини Івана Гладуняка Раїса Богатирьова, Святослав Вакарчук, Євген Жовтяк, Микола Лаврук і багато інших державних чиновників.

ЮЛЯ - ДЗЕРКАЛО НИНІШНЬОЇ УКРАЇНИ

Про це прочитав на плакатах, якими завішаний Київ. Отже, щоб знати її нутро, досить подивитися на те, як ми — кожен, живемо насправді. І навпаки, гляньте, як гарно виглядає зверху пані Юля, і гляньте, що справді витворює для злиденного народу, то й впевнитися, що ми - злиденні українці, нею закляті і прокляті Богом за те, що її маємо керівником уряду.

Адже, наче засліпило нам, що саме вона, ще за довго перед виборами, часів Майдану, запровадила по 16 окладів державним службовцям, що оформлялися на пенсію, і жодного з потрібних їй не відправила на пенсію. По Божому було би саме їх посадити у тюрми, бо хто ж, як не вони зробили нам те нестерпне життя — до Майдану? А коли вже дорвалася до корита, то з цими ж бандитами, при цих же портфелях, вона, як кіт у сметані. Їхні (бандитів, що обкрадають народ) депутати, з усіх фракцій, наприймали законів яких їм треба і таких, щоб нам знову мозок засліпило. Наприклад, отой, яким заборонила критикувати роботу уряду (влади). Сталін і той так нагло, на людях, себе не поводив.

Чого варті при її урядуванні пільги, допомоги і компенсації? На дітей, інвалідам чорнобильцям, дітям війни? При наявності цих законів, усі або майже усі, хто підпали під них, обкрадені. У 2006-2007 роках повністю, а у 2008-2009 частково. Багато (мільйони) людей,

що не мають за що хліба купити чи цукерка дитині, не знають про належне їм. А скільки людей судяться за ці щомісячні крихти, що уже сягають у сумах і 3 і 4 тисячі, яких, при нинішній скруті, так не вистачає бідним родинам. Кожного разу, пані Юля, хвалиться цими законами, як своєю заслугою, що то вона дає людям, а насправді, підло дурить. Адже, невідплачена сума за цими законами, споживається урядом, а виплачена — вирвана від уряду кров'ю, тобто через суди, прокурори, соцзабези і адвокатів, яких можуть купляти та наймати лише ті, хто багаті. А бідним — нема, з того, нічого. Ось пільга зуби ремонтувати чи вставляти — заплати, то вставляти і тоді гроші вернуть. А чим платити бідним? Й сміються, через сльози, беззубі пільговики — нема їй на хліб, то зуби нащо? Оце пані Юля працює, зі своєю бандою, яку треба таки посадити у тюрми. Ось

тепер, перед виборами, що придумала, як найбільших хабарників, гендлярів українською землею, зробити героями во славу її. Чи не кожному мешканцю надсилає лист, а активістам й по два, щоб дякували їй (та тим грабіжникам народу - землевпорядникам) за те, що вони з нас, не лише під її керівництвом, роками хабарі брали і зараз, після закону, беруть ті ж, кому важко стриматися, хоч би перед виборами. Замість того, щоб багаторічних хабарників взяти скопом і посадити за явне беззаконня, а усім людям, кому належить за законом, дати, щоб їм не годувати адвокатів, суддів...

Та пані Юля, не про людей піклується. За її урядування плата за звернення до суду збільшена багато, і якщо й раніше людині праці неможливо було звернутися до суду, то що тепер?

Справедливо, для ук-

раїнців, було би, щоб пані Юля, написала нам у цих її листах, хвалебних для себе, так: я - злочинець, два роки під моїм керівництвом, мої підлеглі грабували вас хабарами, незаконно брали плату за ці дії, які належить робити безплатно, тому я йду до в'язниці, а з вами розраховуються без судів.

А правильно, було би тоді, якби у день прийняття повноважень голови уряду, пані Юля, дала би указ відсторонити і арештувати кожного чиновника, що брав ці плати. Це було би так, як вона обіцяла на виборах.

Але так нема, бо нема у неї совісті, стиду, і сорому нема, бо зверху гарна, а всередині, справді, — як Україна нині.

Анатолій Войтко - голова Ради З'єднання борців "За справедливість", голова редакційної ради газети "Вісник малозахищених"

Для чого таке робимо, від чого гинемо?

До редакції газети "Вісник малозахищених" звернувся Золоторук Віктор Михайлович із зверненням, яке публікуємо без змін.

Ще при житті моя дружина просила мене, щоб я зупинився добиватися правди. На що я відповів: «Ніна, я не можу зупинитися, бо наш син не був п'яним, сам з такою силою він впавши не міг, у нашого сина побита голова і ти знаєш про те, що наш син добросовісний та дуже порядний, про що свідчить характеристика керівництва. А загинув наш син по вині директора приватної охоронної фірми, в якій він працював, та з вини лікарів Хмельницького обласного протитуберкульозного диспансеру». Тепер я жалкую що її не послухав... жалкую це не те слово... втратив дружину, втрачаю здоров'я і я.

Не витримала Горя та довголітнього протистояння між громадянином та владою в боротьбі за честь та гідність свого сина, 10 травня 2009 року, у віці 62 роки, з діагнозом «Гостре порушення мозкового кровообігу», раптово - за півтора дні, померла моя дружина, мама мого покійного сина Олександра, Золоторук Ніна Яківна. Моя сім'я складалася з трьох осіб, тепер я залишився один.

Три роки я довожу доказами корупційні дії правоохоронних органів Хмельницької області, при розслідуванні причини смерті охоронця приватного підприємства "Legion" м. Хмельницький Золоторука Олександра Вікторовича, при виконанні службових обов'язків по охороні правопорядку та безпеки фізичних осіб - хворих, та хворих, які знаходяться під вартою, на об'єкті Хмельницький обласний протитуберкульозний диспансер, база Осташки, де він 30 жовтня 2006 року отримав тяжкі тілесні ушкодження і, не приходячи до свідомості, у віці 29 років, 05 листопада 2006 року - помер.

Ось 7 місяців, як померла моя дружина, але справа розслідування

причини її смерті теж топчеться на одному місці. Процедура нерозслідування та ж сама, що і з сином. Славутська міліція не порушує кримінальної справи, а Славутська прокуратура скасовує матеріали перевірки і все стоїть на місці. Тобто справу затопчують. ЧОМУ?

Згідно довідки від 20.08.2009 року № 02-12/Г-2 Фінансового управління Славутської РДІ «Звіт про надходження та використання коштів загального фонду (форма № 2д, № 2м) станом на 1 липня 2009 року. Установа: Славутська центральна районна лікарня ім. Ф.М. Михайлова. Розпорядник коштів: Славутська РДІ, затверджено кошторисом на рік 20 мільйонів 666 тисяч 390 гривень, надійшло за звітний період 9 912 318.

Із листа від 26.08.2009 року № 3-24/01-24 голови Славутської РДІ Г.І. Душнюк: «Шановний Вікторе Михайловичу, розглянувши Ваше звернення від 04.08.2009 року юридичним сектором РДІ в межах компетенції, проведена перевірка виставлених питань. В ході перевірки встановлено: за рахунок коштів лікарні для лікування вашої дружини Золоторук Ніни Яківни, використані медикаменти: Бензогексоній, Цераксон... Дофамін, (15 найменувань). В своєму зверненні Ви просите: «...провести перевірку, що сталося 09 та 10 травня 2009 року з призначеними та мною закупленими ліками, які були введені для моєї дружини, згідно наданих мені рецептів, та згідно листа призначень про їх виконання. Також прошу дослідити, звідки взяли зверх нормативні ліки, вияснити їх походження та терміни придатності цих неопізнаних ліків...». Слід зазначити, що РДІ немає таких повноважень, щодо проведення таких перевірок. Такими функціями наділені правоохоронні органи.../після смерті дружини мені повернули ліки, які я закупив за власний рахунок для лікування моєї дружини, всього 7 найменувань/

Лист 19.08.2009р. №1739 головного лікаря Славутської ЦРЛ В.Д. Іващука до голови Славутської РДІ Г.І. Душнюк. «У відповідь на Ваш лист № 3-24/0124 від 17.08.2009 року, на звернення Золоторука В.М., повідомляю, що акти списання введених ліків /мається на увазі за бюджетні кошти/ окремо для кожного хворого в Славутській ЦРЛ не ведеться, а тому надати такі копії не можемо».

Лист 17.08.2009р. №02.-12/Г-2 Начальника фінансового управління Славутської РДІ В. Кухарчук до голови Славутської РДІ Г.І. Душнюк. «Розглянувши звернення Золоторука В.М., з питання використання ліків, фінансове управління Славутської РДІ повідомляє, що планові призначення по КЕКВ 1132 „Медикаменти та перев'язувальні матеріали" по міському лікувальному комплексу на 2009 рік складають 735.0 тис. грн. ... В зв'язку із тим, що придбання медикаментів є захищеною статтею видатків, фінансування проводиться в першочерговому порядку».

Лист 08.09.2009р. № 584 міського голови м. Славуті В.Б. Сидора.

«Шановний Віктор Михайлович! На Ваше звернення щодо проведення перевірки інформації зловживання посадовими особами Славутської ЦРЛ, порушення нормативних постанов та інструкцій пояснюємо Вам, що повноваження місцевих органів самоврядування чітко визначаються Законом України „Про місцеве самоврядування в Україні". До Вашого відома на адресу міського голови надійшли матеріали перевірки КРВ в Славутському районі та містах Славуті і Нетішині, яка проводилася за Вашим зверненням... У відділенні анестезіології та інтенсивної терапії Славутської ЦРЛ, де проходила лікування Ваша дружина не зафіксовано, які саме медикаменти були передані Вами на її лікування... Якщо на Вашу думку є факт зловживання службовим становищем

посадовців Славутської ЦРЛ під час призначення лікування Вашої дружини, та докази не цільового використання бюджетних коштів, Ви можете звернутись відповідно до правоохоронних органів за захистом своїх порушених прав та притягнення винних осіб до відповідальності» — міський голова м. Славуті рахує, що нецільове використання бюджетних коштів, це порушення прав особисто моїх, а де права міського голови, громади? І що це за влада, яка не захищає громадянина?

Лист 11.08.2009р. № 13-33/785 КРВ в Славутському районі міста Славуті і Нетішині.

«Шановний Віктор Михайлович! Ваше звернення від 03.08.2009 року розглянуто спеціалістами КРВ в Славутському районі та містах Славуті і Нетішині. Повідомляємо, що відповідно до ст. 8 Закону України „Про державну контрольно-ревізійну службу в Україні,» від 26.01.1993 року № 2939-ХІІ органи контрольно-ревізійної служби розглядають листи і скарги громадян про факти порушення законодавства з фінансових питань. Звернення, де повідомляється про крадіжки, розтрата, недостачі, інші серйозні правопорушення, негайно пересилаються правоохоронним органам для прийняття рішення згідно з чинним законодавством. Тому Ваше звернення надіслано Славутській міжрайонній прокуратурі для прийняття рішення згідно з чинним законодавством листом № 13-32/781 від 10.08.2009 року».

Проаналізувавши надану мені інформацію листа № 3-66/01-21 від 14.09.09 року голови Славутської районної Державної адміністрації Душнюк Г.І. та довідку від 11.09.2009 року Фінансового управління Славутської РДІ, навожу докази маніпуляції лікарськими засобами та медичними препаратами лікарями Славутської ЦРЛ при лікуванні хворої Золоторук Ніни Яківни.

Продовження у наступному номері.

“Вісник малозахищених”

Інформаційна громадсько-політична газета.
Засновник - ГО “З'єднання борців “За справедливість”.
Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 9485 від 11.01.2005 р.
Голова редакційної ради
Анатолій ВОЙТКО

Редакційна рада не завжди поділяє позиції авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати тексти, змінювати заголовки, відбору надісланих матеріалів. У разі необхідності редакційна рада буде погоджувати відредагований текст матеріалу з його автором.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.

У разі передруку посилання на “Вісник малозахищених” обов'язкове

Розповсюдження газети частково безкоштовне
Програмні цілі: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених; надання консультацій

Виявляйте зло, боріться з ним, допомагайте - ГУРТОМ ПОБОРЕМО

РЕКВІЗИТИ редакції:
вул. Незалежності, 10, м. Нетішин, Хмельницька обл., індекс 30100
тел.(03848) 3-22-14, факс: (03848) 3-45-23,
e-mail: zbzsl@rambler.ru
zbzs@netish.com.ua;
веб-сайт: <http://zbzs.at.ua>
р/р 26008052408714 ХФ “Приватбанк”
м.Хмельницький МФО 315405,
Код ЄДРПОУ 35261118
Газета друкується у Шепетівській міжрайонній друкарні
Св. XII №008 від 9.10.2000 р.
Тираж: 1000 Зам. №